

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ З ПИТАНЬ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

24 грудня 2024 р.

Київ

№ 4-рр/дд

Антимонопольний комітет України (далі – Комітет), розглянувши подання Департаменту моніторингу і контролю державної допомоги від 18.12.2024 № 500-04/474-п, відповідно до абзацу третього пункту 4 частини другої статті 8 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання»

ВСТАНОВИВ:

З метою роз'яснення підходів до застосування законодавства у сфері державної допомоги до державної допомоги, яка надається через Фонд розвитку підприємництва (далі – ФРП), у зв'язку зі змінами до пункту 5² розділу 9 «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», внесеними підпунктом 6 пункту 3 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України від 21.05.2024 № 3720-IX «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів», і враховуючи особливості дати набрання цими змінами чинності та введення їх в дію, а саме з 08.11.2024 (дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення функцій Національного банку України з державного регулювання ринків фінансових послуг»), Комітет, з урахуванням норм законодавства України та *acquis* Європейського Союзу, надає ці роз'яснення.

1. Нормативно-правове регулювання у сфері державної допомоги

1.1. Закон України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (далі – Закон) встановлює правові засади проведення моніторингу державної допомоги, здійснення контролю за допустимістю такої допомоги для конкуренції, спрямований на забезпечення захисту та розвитку конкуренції, підвищення прозорості функціонування системи державної допомоги та дотримання міжнародних зобов'язань України у сфері державної допомоги.

1.2. Згідно із частиною першою статті 4 Закону державна допомога полягає у передачі ресурсів держави чи місцевих ресурсів окремим суб'єктам господарювання, а також у втратах доходів відповідних бюджетів. Частина перша статті 4 Закону містить невичерпний перелік форм, у яких може реалізовуватися державна допомога.

1.3. Частиною першою статті 3 Закону передбачено, що дія цього Закону *поширюється* на будь-яку підтримку суб'єктів господарювання надавачами державної допомоги за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів для виробництва товарів або провадження окремих видів господарської діяльності, *крім випадків, передбачених частиною другою цієї статті*.

1.4. Частиною першою статті 8 Закону передбачено, що Уповноваженим органом з питань державної допомоги (далі – Уповноважений орган) є Комітет, повноваження якого визначені частиною другою цієї статті, до яких належить, зокрема:

отримання та розгляд повідомлень про нову державну допомогу від надавачів такої допомоги у порядку, встановленому цим Законом;

визначення належності до державної допомоги заходів з підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;

оцінювання допустимості державної допомоги для конкуренції;

прийняття рішень, передбачених цим Законом;

збирання та проведення аналізу інформації про заходи з підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;

надання роз'яснень з питань застосування законодавства у сфері державної допомоги.

Згідно з пунктом 1 частини першої статті 1 Закону державна допомога – підтримка в будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.

1.5. Отже, підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:
надається суб'єкту господарювання;

здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;

створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;

спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

Відсутність хоча б однієї із зазначених вище умов виключає наявність державної допомоги у значенні статті 1 Закону.

1.6. Статтею 9 Закону встановлено порядок подання повідомлення про нову державну допомогу, зокрема:

надавачі державної допомоги подають повідомлення про нову державну допомогу з пропозиціями щодо підготовки проектів законів, інших нормативно-правових та розпорядчих актів, спрямованих на підтримку суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, внесення змін до умов чинної державної допомоги;

нова державна допомога, що підлягає повідомленню, може бути надана лише після отримання відповідного рішення Уповноваженого органу, передбаченого пунктами 1 і 2 частини шостої статті 10 або пунктами 1–3 частини сьомої статті 11 цього Закону;

повідомлення про нову державну допомогу подаються надавачами державної допомоги Уповноваженому органу у визначеному ним порядку з урахуванням строків розгляду повідомлення та справи про державну допомогу, визначених цим Законом;

повідомлення про нову державну допомогу повинні містити вичерпну та достовірну інформацію про мету, очікуваний результат, обсяг, строк, форми, правові підстави, надавачів та отримувачів державної допомоги.

1.7. Статтею 10 Закону встановлено порядок розгляду повідомлення про нову державну допомогу та передбачено, що за результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу Уповноважений орган у встановленому ним порядку приймає рішення про:

допустимість нової державної допомоги для конкуренції;

визнання підтримки суб'єкта господарювання, зазначеної у повідомленні, такою, що не є державною допомогою відповідно до цього Закону;

початок розгляду справи про державну допомогу.

1.8. Статтею 11 Закону встановлено порядок розгляду справ про державну допомогу та передбачено, що за результатами розгляду справи про державну допомогу Уповноважений орган приймає рішення щодо:

визнання підтримки суб'єкта господарювання, зазначеної у повідомленні про нову державну допомогу, такою, що не є державною допомогою відповідно до цього Закону, у тому числі внаслідок внесення надавачем державної допомоги змін до умов її надання;

допустимості нової державної допомоги для конкуренції, у тому числі внаслідок внесення надавачем державної допомоги змін до умов її надання;

допустимості нової державної допомоги для конкуренції за умови виконання надавачем та отримувачами державної допомоги встановлених Уповноваженим органом зобов'язань;

визнання нової державної допомоги недопустимою для конкуренції;

припинення та повернення незаконної державної допомоги, визнаної недопустимою для конкуренції.

2. Щодо застосування законодавства у сфері державної допомоги до державної допомоги, яка надається через ФРП

2.1. Відповідно до пункту 5² розділу 9 «Прикінцеві та перехідні положення» Закону (доповненого згідно із Законом України від 15.03.2022 № 2134-IX, в редакції Закону України від 01.04.2022 № 2175-IX) під час дії воєнного стану норми статей 6, 7, 9 – 16 Закону та інші норми законодавства, що впливають із зазначених статей Закону, не застосовуються.

2.2. Державна допомога, що надається під час дії воєнного стану, є допустимою.

2.3. Надавачі державної допомоги звільняються від обов'язку:

повідомлення про нову державну допомогу та про пропозиції щодо внесення змін до умов чинної державної допомоги, якщо така державна допомога надається під час дії воєнного стану та протягом одного року після його припинення або скасування;

подання інформації про чинну державну допомогу, надану під час дії воєнного стану та протягом одного року після його припинення або скасування.

2.4. Отже, державна допомога, що надається під час дії воєнного стану:
є допустимою;

норми статей 6, 7, 9 – 16 Закону та інші норми законодавства, що впливають із зазначених статей цього Закону, не застосовуються до такої державної допомоги.

2.5. Разом із цим зазначені *винятки* не застосовуються до надання державної допомоги через ФРП. Положення Закону застосовуються з 08.11.2024 до такої державної допомоги в повному обсязі.

2.6. Враховуючи викладене, у разі **якщо підтримка надається через ФРП:**

- суб'єктам господарювання;
 - за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
 - створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
 - спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції;
- така підтримка містить ознаки державної допомоги.**

2.7. Для ґрунтового аналізу підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, зокрема на предмет встановлення її належності до державної допомоги, **надавачі державної допомоги відповідно до статті 9 Закону подають повідомлення про нову державну допомогу з пропозиціями** щодо підготовки проектів законів, інших нормативно-правових та розпорядчих актів, спрямованих на підтримку суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, внесення змін до умов чинної державної допомоги **за формою та змістом згідно з Порядком** подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженим розпорядженням Комітету від 04.03.2016 № 2-рп, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 04.04.2016 за № 501/28631 (зі змінами) (далі – Порядок 2-рп).

3. Щодо допустимості державної допомоги відповідно до статті 5 Закону

3.1. Відповідно до статті 5 Закону державна допомога є допустимою, якщо, зокрема, надається з метою відшкодування збитків, завданих надзвичайними ситуаціями техногенного чи природного характеру.

3.2. При цьому статтею 262 (1) Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію), встановлено, що будь-яка допомога, надана Україною або країнами-членами Європейського Союзу (далі – ЄС) з використанням державних ресурсів, що спотворює або загрожує спотворити конкуренцію шляхом надання переваг окремим підприємствам або виробництву окремих товарів, є несумісною з належним функціонуванням цієї Угоди в тій мірі, у якій вона може впливати на торгівлю між сторонами.

3.3. Статтею 262 (2) (3) Угоди про асоціацію визначено, яка допомога вважатиметься сумісною з належним функціонуванням цієї Угоди та яка допомога може вважатися сумісною з належним виконанням цієї Угоди.

Згідно зі статтею 262 (2) (b) Угоди про асоціацію вважатиметься сумісною з належним функціонуванням Угоди допомога на відшкодування збитків, спричинених природними катастрофами або надзвичайними ситуаціями.

3.4. Відповідно до статті 264 Угоди про асоціацію сторони домовились, що вони застосовуватимуть статті 262, 263 (3) або 263 (4) цієї Угоди з використанням як джерела тлумачення критеріїв, що впливають із застосування статей 106, 107 та 93 Договору про функціонування ЄС (далі – ДФЄС), зокрема, відповідну судову практику Суду ЄС, а також відповідне вторинне законодавство, рамкові положення, керівні принципи та інші чинні адміністративні акти ЄС.

3.5. Відповідно до статті 107 (1) ДФЄС, якщо в Договорах не обумовлено інакше, допомога, яку в будь-якій формі надає держава-член або яку надано за рахунок державних ресурсів, що спотворює або загрожує спотворити конкуренцію, надаючи переваги певним суб'єктам господарювання або виробництву певних товарів, є несумісною з внутрішнім ринком тією мірою, якою вона впливає на торгівлю між державами-членами.

3.6. Статтею 107 (2) (b) ДФЄС встановлено, що сумісною з внутрішнім ринком є допомога для ліквідації наслідків стихійного лиха або надзвичайних ситуацій.

Відповідно до статті 108 (3) ДФЄС держави-члени інформують Комісію про будь-які плани щодо надання або зміни допомоги завчасно, щоб вона мала змогу подати свої коментарі. Якщо Комісія вважає, що будь-який такий план є несумісним із внутрішнім ринком з огляду на статтю 107, вона невідкладно розпочинає процедуру, передбачену в частині 2. Зацікавлена держава-член не вживає запланованих заходів до завершення цієї процедури остаточним рішенням.

Разом із тим ДФЄС та інше законодавство ЄС не надає чіткого визначення надзвичайної ситуації.

3.7. Відповідно до судової практики Суду ЄС, вторинного законодавства, рамкових положень, керівних принципів та інших чинних адміністративних актів ЄС¹ надзвичайна ситуація повинна бути винятковою подією.

Водночас відповідно до пункту 324 Повідомлення Комісії «Керівні принципи державної допомоги в сільськогосподарському та лісовому секторах та в сільській місцевості»

¹Див. рішення у справі T-268/06 Olympiaki Aeroporia Ypiresies проти комісії (EU:T:2008:222), параграф 51.

Див. Повідомлення Комісії до Європейського Парламенту та Ради - Наслідки терористичних атак у Сполучених Штатах на галузь повітряного транспорту (COM/2001/0574 final), особливо його параграф. 33.

Див. Справа SA.32163 – 2010/N – Словенія – Усунення наслідків шкоди, завданої авіаперевізникам та аеропортам внаслідок землетрусу в Ісландії та вулканічного попелу в квітні 2010 року.

Див. Рішення SA.108173 (2023/NN) – Австрія COVID-19: схема відшкодування збитків згідно зі статтею 107(2)(b) ДФЄС.

(2022/С 485/01) виняткові випадки, які були прийняті в минулому Комісією, включають війни, внутрішні заворушення або страйки, а також, з певними застереженнями й залежно від їх масштабу, великі ядерні або промислові аварії та пожежі, які призводять до широкомасштабних втрат.

Отже, військова агресія Росії проти України є винятковою подією, тому може вважатися надзвичайною ситуацією.

3.8. 17 березня 2023 року Європейська комісія прийняла Повідомлення про «Тимчасові кризові та перехідні рамки заходів державної допомоги для підтримки економіки після агресії росії проти України» (2023/С 101/03) (далі – Рамкове Повідомлення), яке визначає, зокрема, критерії оцінки сумісності заходів державної допомоги з внутрішнім ринком, яких держави-члени можуть вжити для усунення економічних наслідків агресії проти України з боку росії та наступні санкції, введені ЄС і міжнародними партнерами.

Відповідно до пункту 39 Рамкового Повідомлення держави-члени можуть також надавати допомогу для відшкодування шкоди, заподіяної винятковими подіями відповідно до статті 107 (2) (b) ДФЄС. Така державна допомога, спрямована на пом'якшення збитків, які були безпосередньо завдані поточними та винятковими випадками російської агресії проти України, може також охоплювати певні прямі наслідки запроваджених економічних санкцій або контрзаходів, що негативно впливають на бенефіціара щодо здійснення його господарської діяльності, чи конкретну окрему частину його господарської діяльності.

3.9. Враховуючи викладене, якщо державна допомога надається для ліквідації наслідків стихійного лиха або надзвичайних ситуацій, на підставі статті 107 (2) (b) ДФЄС така державна допомога є сумісною з внутрішнім ринком, якщо сукупно виконуються такі умови:

- *винятковість*: подія повинна мати непередбачуваний або важкопередбачуваний характер та мати значний масштаб / економічний вплив. Винятковість такої події повинна бути визнана компетентними органами державної влади;

- *причинно-наслідковий зв'язок*: має бути прямий зв'язок між винятковою подією та завданою шкодою. Збиток не повинен обмежуватися лише фізичним пошкодженням. Це можуть бути фінансові збитки, а також втрата доходу через повне або часткове призупинення господарської діяльності;

- *пропорційність*: сума допомоги не може перевищувати загальну вартість збитку.

3.10. ***Отже, якщо державна допомога надається через ФРП із метою відшкодування збитків, завданих надзвичайними ситуаціями, то про надання такої державної допомоги має бути повідомлено Комітет згідно зі статтею 9 Закону за формою та змістом, передбаченими додатком 4, затвердженим розпорядженням Комітету «Про затвердження Змін до Порядку подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги» від 28.11.2024 № 23-рп, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 19.12.2024 за № 1955/43300.***

3.11. При цьому повідомлення про державну допомогу повинно містити, зокрема, інформацію про:

1) подію та її класифікацію за характером походження, ступенем поширення, розміром людських втрат та матеріальних збитків відповідно до законодавства;

2) наявний прямий зв'язок між подією та завданими збитками, які відшкодовуються;

3) вид збитків, які відшкодовуються за рахунок програм державної допомоги;

4) інтенсивність державної допомоги, тобто вказати, який відсоток понесених збитків унаслідок події відшкодовується за рахунок програм державної допомоги (державна допомога на відшкодування збитків, спричинених подією, може покривати до 100 % збитків);

5) підхід щодо здійснення оцінки збитків отримувачів, а саме:

спосіб, яким визначаються збитки отримувачів, що підлягають відшкодуванню;

документи, які подають отримувачі державної допомоги надавачу та чи перевіряють ці документи незалежні експерти / компетентні органи;

інформацію щодо використання відповідного періоду в минулому для розрахунку втраченого доходу (виручки) отримувача та способу його визначення;

суму державної допомоги, яка не перевищує загального розміру збитків отримувачів та інформацію про те, яким чином забезпечується, що:

державна допомога не надається для відшкодування збитків, не пов'язаних зі збитками, завданими надзвичайними ситуаціями техногенного чи природного характеру;

сума державної допомоги не перевищує загального розміру збитків;

механізм запобігання та повернення відшкодування, що перевищує загальний розмір збитків;

б) поєднання різних форм державної допомоги;

7) методи моніторингу та перевірки, що застосовує надавач державної допомоги, які забезпечують надавачу державної допомоги впевненість у тому, що державну допомогу отримувачі використовують відповідно до встановлених умов та державна допомога відповідає цілям надання цієї допомоги.

Крім цього, надавач у повідомленні про державну допомогу повинен підтвердити, що державна допомога надається з вирахуванням суми, відшкодованої отримувачам за рахунок страхування або іншого джерела покриття тих самих збитків, та що будь-який обсяг державної допомоги, що перевищує загальний розмір збитків отримувачів, буде повернений.

4. Щодо допустимості державної допомоги відповідно до статті 6 Закону

4.1. Частиною першою статті 6 Закону передбачено, що державна допомога може бути визнана допустимою, якщо надається для таких цілей:

сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, рівень життя в яких є низьким або рівень безробіття є високим;

виконання загальнодержавних програм розвитку або розв'язання соціальних та економічних проблем загальнонаціонального характеру;

сприяння окремим видам господарської діяльності або окремим економічних сфер, або суб'єктам господарювання в окремих економічних зонах, за умови, що це не суперечить міжнародним договорам України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

підтримки культури, креативних індустрій, туризму та збереження культурної спадщини, якщо вплив такої державної допомоги на конкуренцію є неістотним.

4.2. Частиною другою статті 6 Закону встановлено, що Кабінет Міністрів України визначає критерії оцінки допустимості окремих категорій державної допомоги, що надається для цілей, передбачених частиною першою цієї статті.

4.3. Частиною четвертою статті 6 Закону передбачено, що рішення про визнання державної допомоги допустимою згідно з вимогами цього Закону приймає Уповноважений орган.

Оцінювання допустимості державної допомоги для конкуренції здійснює Комітет відповідно до затверджених Кабінетом Міністрів України критеріїв або в разі їх відсутності в національному законодавстві – відповідних актів асquis ЄС щодо оцінки допустимості окремих категорій державної допомоги (з урахуванням положень статті 264 Угоди про асоціацію), умови допустимості в яких відрізняються залежно від цілі її надання.

4.4. Так, зокрема, постановою Кабінету Міністрів України від 18.04.2023 № 348 затверджено *Критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання*

для забезпечення розвитку регіонів та Критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для підтримки середнього та малого підприємництва. Також, до прикладу, умови надання державної допомоги для розв'язання соціальних та економічних проблем загальнонаціонального характеру, викликаних широкомасштабною військовою агресією російської федерації проти України, викладено в *Рамковому Повідомленні*.

4.5. Отже, для оцінювання допустимості державної допомоги для конкуренції надавачу державної допомоги, яка надається через ФРП, необхідно подати повідомлення про державну допомогу до Комітету згідно зі статтею 9 Закону та, відповідно, за формою та змістом згідно з додатками 1 – 3 до Порядку 2-рп.

5. Щодо незначної державної допомоги та подання звітності про чинну державну допомогу, у тому числі про незначну державну допомогу

5.1. Відповідно до пункту 9 частини першої статті 1 Закону незначною державною допомогою є державна допомога одному суб'єкту господарювання, сукупний розмір якої незалежно від її форми та джерел не перевищує за будь-який трирічний період суму, еквівалентну 200 тисячам євро, визначену за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України, що діяв на останній день фінансового року.

5.2. Частиною дев'ятою статті 9 Закону передбачено, що суб'єкт господарювання, який має намір отримати незначну державну допомогу, зобов'язаний подати її надавачеві відомості про господарську діяльність, а також про всю незначну державну допомогу, отриману ним протягом останніх трьох років, її форму та мету.

5.3. Згідно з пунктом 2 частини третьої статті 9 Закону не подаються повідомлення, зокрема, щодо незначної державної допомоги, якщо вона не стосується безпосередньо підтримки експортних операцій або переважного використання продукції вітчизняного виробництва порівняно з імпортованою продукцією.

5.4. Прийняття рішення Комітету про визнання державної допомоги незначною державною допомогою законодавством України не передбачено. Надавач сам вирішує чи є така державна допомога незначною.

5.5. Отже, якщо розмір державної допомоги, яка надається суб'єктам господарювання: не перевищуватиме порогових значень на одного суб'єкта господарювання (з урахуванням можливого поєднання з іншими заходами державної допомоги), визначених пунктом 9 частини першої статті 1 Закону, та, відповідно,

підпадатиме під визначення незначної державної допомоги, така допомога не підлягатиме повідомленню до Комітету.

5.6. Водночас надавачі державної допомоги зобов'язані щороку, до 1 квітня наступного року, подавати Комітету у визначеному ним порядку:

інформацію про чинну державну допомогу, її мету, форми, джерела, отримувачів та їхні частки в загальному обсязі наданої протягом минулого фінансового року державної допомоги в межах відповідної програми або

інформацію про те, що протягом звітного року державна допомога не надавалася (частина третя статті 16 Закону).

5.7. Згідно з пунктом 5 Порядку, форм та вимог щодо подання Антимонопольному комітету України інформації про чинну державну допомогу суб'єктам господарювання, затверджених розпорядженням Комітету від 28.12.2015 № 43-рп, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 141/28271 (далі – Порядок 43-рп), надавачі державної допомоги щороку, до 01 квітня наступного року, зобов'язані подавати

Уповноваженому органу інформацію про чинну державну допомогу за відповідними формами, а саме, для надання інформації про:

- державну допомогу, надану у відповідному році;
- державну допомогу, надану у відповідному році, надавач якої звільнений від обов'язку повідомлення Уповноваженого органу;
- незначну державну допомогу, надану у відповідному році.

5.8. Отже, інформацію про чинну державну допомогу, в тому числі про незначну державну допомогу, надану через ФРП, надавачі державної допомоги повинні подати щороку до 1 квітня наступного року за минулий фінансовий рік відповідно до Порядку 43-рп.

Враховуючи наведене, керуючись статтями 3 і 7 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» та статтею 8 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», з урахуванням асвіс Європейського Союзу, Антимонопольний комітет України надає такі

РОЗ'ЯСНЕННЯ:

1. У разі якщо підтримка надається через Фонд розвитку підприємництва:

суб'єктам господарювання;

за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;

створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;

спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, така підтримка містить ознаки державної допомоги відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та потребує подання надавачем повідомлення до Антимонопольного комітету України згідно зі статтею 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» і Порядком подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04.03.2016 № 2-рп, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 04.04.2016 за № 501/28631 (зі змінами).

2. У разі надання незначної державної допомоги через Фонд розвитку підприємництва, відповідно до правил, зазначених у пункті 9 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», така допомога **не підлягатиме повідомленню** до Антимонопольного комітету України, водночас надавачі незначної державної допомоги, наданої через Фонд розвитку підприємництва, **зобов'язані щороку до 1 квітня наступного року подати** Антимонопольному комітету України **інформацію за минулий фінансовий рік** згідно з Порядком, формами та вимогами щодо подання Антимонопольному комітету України інформації про чинну державну допомогу суб'єктам господарювання, затвердженими розпорядженням Комітету від 28.12.2015 № 43-рп, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 141/28271.